

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ اگست ۲۰۲۱

"گره زاهد" و "طالب اصلاح شده"!

(۲)

جمعه - ۲۹ اسد ۱۴۰۰ - کابل:

ماهیت طالب:

با شناختی که از دور اول حاکمیت طالب داریم و می دانیم که آنها در آن زمان از دو سیما و چهره دولت یعنی قهر و فریب، هرگاه از اسلام پناهی آنها به مثابه فریب بزرگ بگذریم، در بقیه امور یا اساساً به فریب متوسل نمی شدند و یا هم اگر گاهی بانه تشبیه می ورزیدند آنقدر کم بود که به جرأت می توان دوران حاکمیت آن ها را به "دیکتاتوری عربان ملا" مسما نمود. یعنی آنها در کل با مردم صادقانه برخورد نموده، هیچ هراسی از این نداشتند که اعمال زشت و خشونت غیر انسانی شان را از انظار بیوشانند حتا می توان گفت آنها به خشونت غیر انسانی شان مباحات نیز می نمودند و می کوشیدند هرچه بیشتر آن را در معرض دید دیگران قرار دهند تا از آن طریق مردم را وادار به تمکین برده وار نمایند. نمونه های برجسته این نوع اعمال، به دار آویختن افراد در سرکها و خیابانها، شلاق زدن و اعدام زنان در ستدیوم های ورزشی، بریدن دست و پای افراد در ملاء عام و....

تا جایی که اکنون از برخورد نمایندگان رسمی آنها و "لبخند های ملیح" و "احمق کن" نمایندگان و سخنگویان برجسته آنها بر می آید، آنها اینبار خلاف گذشته تلاش دارند تا فاصله و تضاد بین نظر و عمل شان را از انظار بیوشانند یعنی در کنار آن که بازوی مسلح و ظرفیت قهری خود را به نمایش می گذارند و همیشه غرابه می کنند که گویا بزرگترین

قدرت نظامی عصر را شکست داده اند، حین سخن گفتن و اعلام موضع تلاش می ورزند تا بسیار نرم و شمرده و حتا در حدی دوستانه با مردم و خبرنگاران صحبت نمایند.

یعنی هرگاه بخواهیم برخوردهای خشک مگر صادقانه و زورگویانه آن زمان طالب را با برخورد های کنونی طالب مقایسه نمائیم، می توانیم بنویسیم، در جریان ۲۰ سال گذشته، ضمن آن که توحش، خشونت و جنایتکاری گذشته های شان را حفظ نموده اند، به جای صداقت روستائی گذشته، چال بازی ها، فریبکاری، دغلبازی ها و ریاکاری های مروج در دنیای سیاست امپریالیستی و ارتجاعی را نیز به قدر کافی فرا گرفته اند. به صورت مثال:

تمام آنهایی که نخستین مصاحبه تاریخی "ذبیح الله مجاهد" سخنگوی طالبان را با رسانه های داخلی و خارجی دیدند می توانند شهادت دهند و به خاطر بیاورند که نامبرده بسیار صریح و روشن "عفو عمومی" را از جانب حاکمیت خودشان نه تنها در مورد مخالفان غیر مسلح و به زعم آنها گناهکاران اعلام داشت، بلکه رسماً ابراز داشت که آنها در پی انتقام جوئی نبوده، حتا نیروهای امنیتی دولت پوشالی گذشته و افراد نزدیک به حاکمیت را نیز عفو نموده، نه کسی را مورد تعقیب قرار می دهند، نه به خانه پالی می روند و نه هم کسی را بازداشت و یا حبس خواهند نمود.

حال بیائید ببینیم واقعیت قضیه از چه قرار است. بر اساس گزارش های قابل اطمینان، آنها در نخستین ساعات سلطه بر وزارت خانه های دفاع، داخله و امنیت ضد ملی، دیتابیس های هر سه منبع را به دست آورده، با استفاده از آنها تا حال ۵ تن از افرادی را که واجب القتل تشخیص داده اند، بی سروصدا به قتل رسانیده و تعداد دیگری از آنها را در سکوت کامل و بدون آن که رسانه ها از غیبت آنها مطلع شوند ربوده، با مراجعه به فامیل های آنها چنان وانمود نموده اند که گویا آنها فراری و لادرک هستند و یا به همین شکل به اساس گزارش هرات نیوز، آنها حاجی ملا اچکزی آمر امنیت ولایت بادغیس را در هرات به قتل رسانیدند، به همین سان به اساس گزارشات "بی بی سی" از منابع دفاتر انجوائی اروپائی ها، طالب جهت دستگیری افراد مشخصی که از نظر آنها گویا در کمیته های ضد ترور حاکمیت پوشالی ساقط شده کار می کردند، با مراجعه به خانه های شان و حتا گذاشتن نامه تهدید آمیز مورد تعقیب قرار داده اند.

هموطنان گرامی!

نکاتی را که در بالا به مثابه مشتم نمونه خروار تذکار دادیم همه گویای آن است که طالب در عمل دیگر آن طالب دیروز نیست که بخواهد فقط با سیمای قهر حاکمیت نماید، بلکه فعلاً با درس آموزی از "اشتباهات" گذشته همان گربه زاهدی گردیده، که "پنج پنج" می گیرد.

و اما بحث درمورد آنچه را که طالب اساساً تغییر نخورده، می گذاریم برای قسمت بعدی این مختصر:

ادامه دارد